

Magasabbrendű funkcionális programozás

Hanák Péter

hanak@inf.bme.hu

Irányítástechnika és Informatika Tanszék

OM Kutatás-Fejlesztési Helyettes Államtitkárság

Hanák Dávid

dhanak@inf.bme.hu

Számítástudományi és Információelméleti Tanszék

Csala Viktor

viktor@csala.net

AAM Technologies Kft.

BEVEZETÉS

Az előadás felépítése

- 1. alkalom: Az OCaml nyelv alapjai, funkcionális programozás OCaml-ben
- 2. alkalom: Az OCaml modul kezelése;
Objektum orientált programozás OCaml-ben

Források

- A Caml website-ja: <http://caml.inria.fr>
- A Caml történetének összefoglalása a http://www.pps.jussieu.fr/~cousinea/Caml/caml_history.html
- Az előadás alapját a Developing Applications with Objective Caml könyv képezi, ami mind francia, mind angol nyelven letölthető a site-ról.
- A Caml levelezőlistája: caml-list@inria.fr (előtte fel kell iratkozni a caml-list-request@inria.fr címen).

Miért jó Caml?

- Nyelvi elemeit tekintve nem jobb és nem rosszabb, mint bármely Standard ML megvalósítás (vannak jobban és vannak rosszabban használható elemek).
- Nagyon hatékony, a jelenlegi megvalósítás összemérhető a C nyelv teljesítményével (a mérés eredménye: <http://www.bagley.org/~doug/shootout/>).
- Nagyon komoly fejlesztő gárda és felhasználói közösség áll mögötte.
- Üzleti célokra is korlátozások nélkül felhasználható (számos jelentős alkalmazást írtak már OCaml nyelven, ezek egy részét a website is felsorolja).

AZ OCAML NYELV ALAPJAI

A Caml nyelv rövid története

- ML-t (meta-language) Robin Milner tervezte Edinburgh-ban az LCF bizonyítás levezető rendszer leíró nyelveként.
- 1980-81-ben az INRIA Formel projektje érdeklődni kezdett a nyelv iránt.
- 1984 körül a projekt több lökést is kapott:
 - Luca Cardelli megalkotta a Functional Abstract Machine-t, ami az ML fordítását sokkal hatékonyabbá tette.
 - Robin Milner elkerülő a nyelv Lispéhez hasonló széttagolódását definiálta a Standard ML-t, amit később kiegészítettek Dave McQueen által tervezett modul rendszerrel.
 - Pierre-Louis Curien kidolgozta kategórikus kombinátorok elméletét és megmutatta a λ -kalkulus ezzel kapcsolatos párhuzamait. Ez inspirálta a Categorical Abstract Machine megalkotását.
- \Rightarrow Kialakult a Categorical Abstract Machine Language, vagyis a Caml.

A nyelv legalapvetőbb elemei

- Három különböző deklaráció:

érték deklaráció	:	let
kivétel deklaráció	:	exception
típus deklaráció	:	type

- A nyelv interaktív interpreterrel (is) rendelkezik (oplevel), így a deklarációk helyben a rendszerrel folytatott párbeszéd során is kiadhatók.

- Példa:

```
# let rec fact = function n -> if n < 2 then 1 else n * fact(n-1);;
val fact : int -> int = <fun>
# fact 8;;
- : int = 40320
```


Alaptípusok

- Számok:
 - int (pl. 3)
 - float (pl. 3.2)
 - A két típus nem kompatibilis, konvertálni kell őket közös használat esetén (`float_of_int` és `int_of_float` függvények)
 - Műveletek: +, -, ... (int) és +., -., ... (float)
- Karakterek (pl. 'A')
- Karakterfüzerek (pl. "String")
- Boolean (**true** és **false**)
- Unit (())
- Direktszorzatok és többesek
(pl. (1, **true**) vagy (1, 2.1, "String", **true**))
- Listák (pl. [] vagy 1::2::3::[] vagy [1; 2; 3])

Feltételes kifejezés

- **if** $expr_1$ **then** $expr_2$ **else** $expr_3$
- Az **else** ág elhagyható, de ebben az esetben implicit **else ()**-t feltételez a fordító (vagy az interpreter), ami természetesen típus ütközést okozhat.
- A feltételes kifejezés teljes értékű kifejezésnek számít, aminek típusa és értéke van. Emiatt az $expr_2$ és az $expr_3$ típusának ugyanannak kell lennie (ez nem minden esetben van így, ld. később).
- Pl. az **(if 3 = 5 then 8 else 10) + 5** érvényes kifejezés, aminek az értéke 15.

Érték deklaráció

- Egyszerű: `let name = expr ;;`
- Egyidejű: `let name1 = expr1
and name2 = expr2
and ...;;`
- Lokális: `let name = expr1
in expr2;;`
- Lokális, egyidejű: `let name1 = expr1
and name2 = expr2
and ...
and namen = exprn
in exprn+1;;`

Függvény kifejezések - 1

- Alapeset: **function** $p \rightarrow expr$;;
- Alternatív szintaxis: **fun** $p_1 \dots p_n \rightarrow expr$;;
 (ez ekvivalens a **function** $p_1 \rightarrow$
 $\dots \rightarrow$
function $p_n \rightarrow expr$;;
 kifejezéssel)
- Closure:


```
let m = 3 ;;
let f = function x -> x + m ;;
let m = 5 ;;
f 2 ;; => az eredménye 5.
```

Függvény kifejezések - 2

- Nevesített függvény:


```
let f = function p -> expr ;;
```
- vagy


```
let g = fun p1 ... pn -> expr ;;
```
- Alternatív szintaxis:


```
let h p1 ... pn = expr ;;
```
- Infix függvények:


```
( op )
```
- pl.


```
let succ = ( + ) 1 ;;
```

```
succ 4 ;;=> 5;
```
- és


```
let ( ++ ) c1 c2 =
```

```
    (fst c1) + (fst c2),
```

```
    (snd c1) + (snd c2)
```
- Magasabbrendű függvények:


```
let h = function f ->
```

```
    function y -> (f y) y ;;
```

Rekurzív deklarációk

- Rekurzív deklaráció:
 - $\text{let rec } name = expr \ ;;$
 - vagy
 - $\text{let rec } name_1 = expr_1$
 $\text{and } name_2 = expr_2$
 $\text{and } \dots \ ;;$
 - vagy
 - $\text{let rec } name_1 = expr_1$
 $\text{and } \dots$
 $\text{and } name_n = expr_n$
 $\text{in } expr_{n+1} \ ;;$
- Függvényeknél az $expr$ lehet **function** vagy **fun**, illetve használható a paraméter megadáson (let rec $f p_1 \dots p_n = expr$) forma is.

Rekurzív (nem függvény) értékek

- Rekurzív deklarációval létrehozhatók végtelen ismétlődő adatszerkezetek is, pl:
let rec $l = 1::l$;;
val $l : \text{int list} =$
 $[1; 1; 1; 1; 1; 1; 1; 1; 1; 1; 1; 1; 1; 1;$
 $1; 1; 1; 1; 1; \dots]$
- Ezekkel a kifejezésekkel nagyon óvatosan kell bánni (jellemzően emiatt ritkán is használják), mert a rekurzív függvények az ilyen értékekre meghívva memória túlcsoordulást eredményezhetnek (és a beépített függvények nagy része, pl. a *List.size* függvény rekurzív).

Polimorfizmus és típus kényszerek

- A Caml teljes mértékben támogatja a polimorfizmust, minden kifejezéshez megkeresi a legáltalánosabb típust (principal type, ld. a λ -kalkulus előadást, illetve a Hindley-Milner algoritmust).
- Ennek megfelelően minden paraméterezhető kifejezés meghívható minden, a típus mintájának megfelelő paraméterrel.
- A nyelv rendelkezik a Church féle típuskényszer megadásának lehetőségével (de egy adott kifejezésben ugyanahhoz a névhez nem rendelhető több különböző típus). A típuskényszer szintaxisa:
($x : \text{type}$).
- Pl. `let make_pair_int (x : int) (y : int) = x, y ;;`

Minta illesztés - 1

- Alap kifejezés:

match	<i>expr</i>	with
	p_1	\rightarrow <i>expr</i> ₁
	p_2	\rightarrow <i>expr</i> ₂
	...	
- Ugyanabban a mintában elvben nem szerepelhet egynél többször ugyanaz a változó (ez általában fordítási hibát okoz).
- A helyettesítő (wildcard) minta: `_` (ez rész minta helyesettesítésére is használható).
- Minták kombinálhatóak: $p_1 \mid \dots \mid p_n$
- Karakter intervallumok: `'c1'.. 'cn'`, ami ekvivalens a `'c1' | ... | 'cn'` mintával.
- A mintaillesztéshez név rendelhető: (*p as name*)

Minta illesztés - 2

- A mintákhoz segédfeltételek rendelhetők, amiket sikeres illesztés esetén értékel ki a rendszer és ha a kiértékelés eredmény `false`, akkor folytatja a minták illesztését:

```
match expr with
...
| p when cond -> expr
...
```

- A listák illesztéséhez használható mind a `[]`, mind a `h::t` konstruktor.
- A függvények paramétereinek illesztése a következő konstrukcióban is történhet:

```
function | p1 -> expr1
           | p2 -> expr2
           | ...
```

Természetesen ez a **match** használatával is történhet. A **fun** konstrukcióban a mintaillesztés nem alkalmazható, több paraméter együttes illesztését csak többesek alkalmazásával tehetjük meg.

Típus deklaráció - 1

- Alapeset: `type name = typedef ;;`
- Együttes deklarálás: `type name1 = typedef1
and name2 = typedef2
and ...`
- Paraméteres típus: `type 'a name = typedef ;;`
illetve `type ('a1 ... 'an) name = typedef ;;`
- A típusdefiníció (typedef) lehet a meglévő típusokból összeállított kifejezés is.
- Rekordok: `type name = { name1 : t1;
...,
namen : tn } ;;`

A rekordok létrehozása: `{ name1 = expr1; ...; namen = exprn }`

illetve egy másik rekordon alapuló rekord (csak néhány mező értéke tér el):

`{ name with name1 = expr1; ...; namen = exprn }`

Típus deklaráció - 2

- Unió típus:


```

type   name = ...
          |   Namei ...
          |   Namej of tj ...
          |   Namek of t1 * ... * tn ...;;
      
```
- Konstans konstruktor:


```

type name = Name1 | ... | Namen ;;
      
```
- Konstruktorok argumentumokkal:


```

type   name =
          |   Name1 of typeexpr1
          |   Name2 of typeexpr2
          |   ...
      
```
- A típusdeklarációk rekurzívak is lehetnek.

Kivételek

- Kivételek deklarációja: **exception** *Name* ;;
 vagy **exception** *Name of typeexpr* ;;
 Az utóbbi esetben a típuskifejezés nem tartalmazhat típusváltozókat (ennek okát lásd a következő dián).
- Kivételek kikényszerítése: **raise** *Name* ;;
 vagy **raise** (*Name expr*) ;;
 vagy **raise** (*Name expr₁ ... expr_n*) ;;
 vagy név nélkül **failwith** *karakterfüzér* ;;
- Kivételek kezelése: **try** *expr* **with**
 | *p₁* -> *expr₁*
 | *p₂* -> *expr₂*
 | ...

Függvények visszatérési értéke

- A függvények kimenetének típusa jellemzően függ az argumentumainak típusaitól.

- Néha ez nem igaz:

let $f x = []$;; típusa 'a -> 'b list

let $f x = f x$;; típusa 'a -> 'b

let $f x = \mathbf{failwith}$ "any" ;; típusa 'a -> 'b

let $f x = List.hd []$;; típusa 'a -> 'b

- Ha a kivételekben megengedett lenne a típusváltó:

exception Exn **of** 'a ;; (ez nem értelmezhető igazából)

let $f = \mathbf{function}$

| 0 -> **raise** (Exn false)

| n -> $n + 1$;;

let $g n = \mathbf{try}$ $f n$ **with** Exn x -> $x + 1$;;

akkor g 0 kiértékelése egy int és egy boolean összeadását eredményezné.

AZ OCAML MODUL KEZELÉSE

Interface és implementációs file-ok

- Az OCaml legegyszerűbb modulkezelése az interface és implementációs file-okon alapul.
- A két file neve azonos (ez lesz a modul neve is nagy kezdőbetűvel), kivéve a kiterjesztésüket. Az interface file kiterjesztése `.mli`, az implementációsé `.ml` (pl. `stack.mli` és `stack.ml`, amik a `Stack` modul-t valósítják meg).
- A két file külön fordítható, összekötésük a linkelés során történik meg, így egy adott interface-nek több implementációja is lehet.
- Az interface file tartalmazza a modul típusainak (**type** kulcsszó), kivételeinek (**exception** kulcsszó) és értékeinek (beleértve a függvényeket is, **val** kulcsszó) szignatúra definícióját.
- Ez a fajta modul kezelés már elavultnak tekinthető, ezért egyre kevésbé használják.

Példa – stack.ml

```
type 'a t = { mutable c : 'a list }  
exception Empty  
let create () = { c = [] }  
let clear s = s.c <- []  
let push x s = s.c <- x :: s.c  
let pop s = match s.c with  
    hd :: tl -> s.c <- tl; hd  
  | [] -> raise Empty  
let length s = List.length s.c  
let iter f s = List.iter f s.c
```

Példa – stack.mli

```
(* Module [Stack]: last-in first-out stacks *)
(* This module implements stacks (LIFOs), with in-place
   modification. *)
type 'a t
(* The type of stacks containing elements of type ['a]. *)
exception Empty
(* Raised when [pop] is applied to an empty stack. *)
val create: unit -> 'a t
(* Return a new stack, initially empty. *)
val push: 'a -> 'a t -> unit
(* [push x s] adds the element [x] at the top of stack [s]. *)
val pop: 'a t -> 'a
(* [pop s] removes and returns the topmost element in stack [s],
   or raises [Empty] if the stack is empty. *)
val clear : 'a t -> unit
(* Discard all elements from a stack. *)
```

Példa – stack.mli

```
val length: 'a t -> int
```

```
(* Return the number of elements in a stack. *)
```

```
val iter: ('a -> unit) -> 'a t -> unit
```

```
(* [iter f s] applies [f] in turn to all elements of [s],  
   from the element at the top of the stack to the element at the  
   bottom of the stack. The stack itself is unchanged. *)
```

A modul nyelv alapjai – 1

- Szignatúra: **modul type** *NAME* =
 sig
 interface declaration
 end
- Struktúra: **module** *Name* =
 struct
 implementation definition
 end
- Mindkettőnek létezik anonim formája:
 sig *declaration* **end**
 struct *definition* **end**

A modul nyelv alapjai – 2

- Minden struktúrának van alap szignatúrája, amit a rendszer rendel hozzá a legáltalánosabb típus alapján.
- Megadható az explicit szignatúra is:

$$\mathbf{module} \textit{ Name} : \textit{signature} =$$

$$\textit{structure}$$
 vagy

$$\mathbf{module} \textit{ Name} =$$

$$(\textit{structure} : \textit{signature})$$
- Explicit szignatúra esetében a rendszer megvizsgálja, hogy az illeszthető-e az alap szignatúrához.
- Hivatkozás modul elemére: $\textit{Name}_1.\textit{name}_2$
- Modul láthatóvá tétele (ekkor nem kell a hivatkozásnál a modul név és a pont): **open** \textit{Name}
- Névütközésnél mindig az utoljára megnyitott modulbeli implementáció az érvényes.

Típus implementáció elrejtése

```

# module Int_Star =
  ( struct
    type t = int
    exception Isnul
    let of_int = function 0 -> raise Isnul | n -> n
    let mult = ( * )
  end
  :
  sig
    type t
    exception Isnul
    val of_int : int -> t
    val mult : t -> t -> t
  end
) ;;

module Int_Star :
  sig type t exception Isnul val of_int : int -> t
  val mult : t -> t -> t end

```

Értékek elrejtése

```
# module type GENSYM =
  sig
    val reset : unit -> unit
    val next : string -> string
  end ;;

# module Gensym : GENSYM =
  struct
    let c = ref 0
    let reset () = c:=0
    let next s = incr c ; s ^ (string of int -> c)
  end ;;

module Gensym : GENSYM
```

Modul több nézete

```
# module type USER_GENSYM =
  sig
    val next : string -> string
  end ;;

module type USER_GENSYM = sig val next : string -> string end

# module UserGensym = (Gensym : USER_GENSYM) ;;
module UserGensym : USER_GENSYM

# UserGensym.next "U" ;;
- : string = "U2"

# UserGensym.reset () ;;
Characters 0-16:
Unbound value UserGensym.reset
```


Típus megosztás modulok között

- A típusok megosztása történhet

- típus kényszerek alkalmazásával:

NAME with type $t_1 = t_2$ **and** ...

pl.: M1 = (M:S1 **with type** t = M.t)

és M2 = (M:S2 **with type** t = M.t)

akkor M1.t = M2.t (S1 és S2 ugyanannak a struktúrának a különböző nézetei)

A típuskényszer teljes modulra is felírható:

NAME with module $Name_1 = Name_2$

- beágyazott modulokkal, ebben az esetben a megosztásban részt vevő modulok struktúrájának definiálása és példányosítása is egy másik modulba beágyazva történik megosztva a befoglaló modul absztrakt típusait (hivatkozás: ModuleName.SubModuleName.Name). A beágyazás tetszőleges mélységű lehet.

Paraméterezhető modulok

- Functor: **functor** (*Name : signature*) \rightarrow *structure*
- Alternatív szintaxis:
module *Name*₁ (*Name*₂ : *signature*) = *signature*
- A functoroknak tetszőleges számú paramétere lehet:
functor (*Name*₁ : *signature*₁) \rightarrow ...
functor (*Name*_n : *signature*_n) \rightarrow
structure
- Ugyanez alternatív szintaxissal:
module *Name* (*Name*₁ : *signature*₁) ...
(*Name*_n : *signature*_n) =
structure
- Functor használata:
module *Name* = *functorName* (*structure*₁) ...
(*structure*_n)

Lokális modul definíció

```
# let sort l =
  let module M =
    struct
      type t = int
      let compare x y =
        if x < y then -1 else if x > y then 1 else 0
    end
  in
    let module MSet = Set.Make(M)
      in MSet.elements (List.fold right MSet.add l MSet.empty) ;;
val sort : int list -> int list = <fun>

# sort [ 5 ; 3 ; 8 ; 7 ; 2 ; 6 ; 1 ; 4 ] ; ;
- : int list = [1; 2; 3; 4; 5; 6; 7; 8]
```

OBJEKTUM ORIENTÁLT PROGRAMOZÁS OCAML-BEN

Osztály deklaráció

```
# class point (x_init, y_init) =  
  object  
    val mutable x = x_init  
    val mutable y = y_init  
    method get_x = x  
    method get_y = y  
    method moveto (a,b) = x <- a ; y <- b  
    method rmoveto (dx,dy) = x <- x + dx ; y <- y + dy  
    method to_string () =  
      "(" ^ (string_of_int x) ^ ", " ^ (string_of_int y) ^ ")"  
    method distance () = sqrt (float(x * x + y * y))  
  end ;;
```

Osztályok használata

- Osztály egyedének létrehozása: **new** *name* *expr*₁ ... *expr*_n

```
# let p1 = new point (0,0); ;
```

```
val p1 : point = <obj>
```

```
# let p2 = new point (3,4); ;
```

```
val p2 : point = <obj>
```

```
# let coord = (3,0); ;
```

```
val coord : int * int = 3, 0
```

```
# let p3 = new point coord; ;
```

```
val p3 : point = <obj>
```

- Üzenet küldése: *obj*₁#*name* *p*₁ ... *p*_n

```
# p1#get x ;;
```

```
- : int = 0
```

```
# p2#get y ;;
```

```
- : int = 4
```

Aggregáció

```

# class picture n =
  object
    val mutable ind = 0
    val tab = Array.create n (new point(0,0))
    method add p =
      try tab.(ind)<-p ; ind <- ind + 1
      with Invalid argument("Array.set")
        -> failwith ("picture.add:ind =" ^ (string_of_int ind))
    method remove () = if (ind > 0) then ind <-ind-1
    method to string () =
      let s = ref "["
      in for i=0 to ind-1 do
          s:= !s ^ " " ^ tab.(i)#to string() done ;
          (!s) ^ "]"
    end ;;

```

Öröklés

```
# class rectangle ((p1, p2) : 'a) =
  object
    constraint 'a = point * point
    inherit printable ()
    inherit geometric_object ()
    val llc = p1
    val urc = p2
    method to_string () =
      "[" ^ llc#to_string() ^ ", " ^ urc#to_string() ^ "]"
    method compute_area() =
      float (abs(urc#get_x - llc#get_x) *
             abs(urc#get_y - llc#get_y))
    method compute_peri() =
      float ((abs(urc#get_x - llc#get_x) +
             abs(urc#get_y - llc#get_y)) * 2)
  end ;;
```


Előredefiniált referenciák (self és super)

```
# class colored_point (x,y) c =  
  object (self)  
    inherit point (x,y) as super  
    val c = c  
    method get_color = c  
    method to_string () =  
      super#to_string() ^ " [" ^ self#get_color ^ "]" "  
end ;;
```

Késleltetett kötés

```
# class colored_point_1 coord c =
  object
    inherit colored_point coord c
    val true_colors = ["red"; "green"; "blue"; "yellow"]
    method get_color =
      if List.mem c true_colors then c else "UNKNOWN"
  end ;;

# let p1 = new colored_point (1,1) "blue as an orange" ;;
val p1 : colored_point = <obj>
# p1#to_string() ;;
- : string = "( 1, 1) [blue as an orange] "
# let p2 = new colored_point_1 (1,1) "blue as an orange" ;;
val p2 : colored_point_1 = <obj>
# p2#to_string() ;;
- : string = "( 1, 1) [UNKNOWN] "
```

Inicializálás

```
# class verbose_point p =
  object (self)
    inherit point p
    initializer
      let xm = string_of_int x and ym = string_of_int y
      in Printf.printf ">> Creation of a point at (%s %s)\n"
          xm ym ;
          Printf.printf " , at distance %f from the origin\n"
              (self#distance() ) ;
    end ;;

# new verbose_point (1,1);;
>> Creation of a point at (1 1)
, at distance 1.414214 from the origin
- : verbose_point = <obj>
```

Privát metódusok

```
# class point m1 (x0,y0) =
  object (self)
    inherit point (x0,y0) as super
    val mutable old x = x0
    val mutable old y = y0
    method private mem_pos () = old x <- x ; old y <- y
    method undo () = x <- old x; y <- old y
    method moveto (x1, y1) = self#mem_pos () ;
                                super#moveto (x1, y1)
    method rmoveto (dx, dy) = self#mem_pos () ;
                                super#rmoveto (dx, dy)
  end ;;
```

Absztrakt osztályok és metódusok

```
# class virtual printable () =  
  object (self)  
    method virtual to_string : unit -> string  
    method print () = print_string (self#to_string())  
  end ;;
```

```
class virtual printable :  
  unit ->  
  object  
    method print : unit -> unit  
    method virtual to_string : unit -> string  
  end
```

Paraméterezhető osztályok

```
# class ['a,'b] pair (x0:'a) (y0:'b) =  
  object  
    val x = x0  
    val y = y0  
    method fst = x  
    method snd = y  
  end ; ;
```

```
class ['a, 'b] pair :  
  'a ->  
  'b -> object val x : 'a val y : 'b method fst : 'a method  
    snd : 'b end
```

Altípusok

```
# let pc = new colored point (4,5) "white";;
val pc : colored_point = <obj>
# let p1 = (pc : colored point :> point);;
val p1 : point = <obj>
# let p2 = (pc :> point);;
val p2 : point = <obj>
```

Fontos: az altípusok és az öröklés két különböző koncepció az OCamlben, egy típus lehet altípusa egy másiknak, anélkül, hogy köztük öröklési reláció lenne.

Funkcionális műveletek osztályokon

```
# class f_point p =  
  object  
    inherit point p  
    method f_rmoveto_x (dx) = {< x = x + dx >}  
    method f_rmoveto_y (dy) = {< y = y + dy >}  
end ;;
```